

Kůň bílý

Marie Rottrová

Kůň bílý pádí vlaku vstříc,
já nastavuji větru líc,
tvůj kůň se žene blíž a blíž,
jen chvíli, už mě uvidíš.

[: Zas na rtech cítím slaný žár :]
[: i chuť tvé touhy vzdechů pár :]
[: A známá vůně zavane :]
sem skrze vlasy zcuchané.

[: To loňské léto moře jas :]
[: a modré světlo z pod tvých řas :]
[: zlé ruce láskou zjemnělé :]
mě pořád pálí po těle.

[: Když oheň zhasne, zbývá dým :]
a racek s křídlem zlomeným, oujéjéjéjéjé,
[: co loď tvou dlouho provázel :]
a křičel, když jsi odcházel.

[: Kůň bílý cval svůj otáčí :]
[: však stovkám koní nestačí :]
[: To přece kdekdo z města ví :]
že tenhle vlak tu nestaví.

[: Tak odpusť mi můj telegram :]
zas ty teď budeš víc než sám, oujéjéjéjéjé,
[: v tvé hlavě vzňal se plamínek :]
a sletoval drát vzpomínek.

[: Kůň bílý mizí v stopách tvých :]
jak letní víno letní hřích.
Snad váháš nad tím, co já vím,
že srdcem tvým jen projíždím.